

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: J. Z.
bytem náměstí N. M. 72, V. B.

proti
žalovanému: Úřad městyse Veverská Bítýška
sídlem náměstí Na Městečku 72, Veverská Bítýška

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce se včas podanou žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal uložení povinnosti žalovanému, aby rozhodl ve věci samé o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

Žalobce podal dne 29. 6. 2017 žalobu u Okresního soudu Brno-venkov, který usnesením ze dne 28. 12. 2017, č. j. 5 C 156/2017-5, věc postoupil Krajskému soudu v Brně.

2. V podané žalobě uvedl, že dne 31. 5. 2016 požádal na stavebním úřadu ve Veverské Bítýšce o dodatečné povolení stavby, ale dosud řízení nebylo skončeno. K žalobě připojil žalobce oznámení Úřadu městyse Veverská Bítýška, stavebního úřadu, z něhož vyplývá zahájení řízení o dodatečném povolení stavby podle § 129 zákona č. 186/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. x v k. ú. Veverská Bítýška. Přiložil rovněž pokyn Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 16. 8. 2016, č. j. JMK 125835/2016, jímž krajský úřad Úřadu městyse Veverská Bítýška přikázal, aby ve věci neprodleně pokračoval a rozhodl, nejpozději do 60 dnů ode dne obdržení uvedeného pokynu, jakož i následné pokyny krajského úřadu vůči žalovanému ze dne 25. 10. 2016, č. j. JMK 158672/2016, a ze dne 20. 1. 2017, č. j. JMK 10571/2017, jimiž bylo žalovanému podle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, přikázáno pokračovat v řízení a dokončit ho vydáním rozhodnutí do 30 dnů od obdržení pokynu.

II. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě v první řadě uvedl, že žalobce žaluje neexistující právní subjekt – Obecní úřad Veverská Bítýška. Podle něj by měl být žalován Stavební úřad Městyse Veverská Bítýška.
4. K věci samé dodal, že běžné řízení o dodatečném povolení stavby rodinného domu se změnilo poté, co Ing. P., zástupce developera Nad Bílým potokem, s. r. o., uplatnil svoje vlastnické nároky vyplývající z vlastnictví stávající komunikace a inženýrských sítí, kterou jeho společnost vlastním nákladem vybudovala. Stavebník tyto nároky odmítl. Žalovaný se věnoval zajišťování důkazů a stanovisek, věc konzultoval s Městským úřadem Kuřim i Krajským úřadem Jihomoravského kraje. V průběhu řízení žalobce opakovaně vyjádřil svůj názor o podjatosti oprávněné úřední osoby a svým nekonstruktivním přístupem *de facto* protahoval jednání. Správní orgán byl veden snahou neeskalovat vyhrocenou situaci s přesvědčením, že žalobce s Ing. P. mohou najít řešení problému dohodou.
5. Jednání žalobce považuje žalovaný za formu nátlaku ve snaze legalizovat nepovolenou stavbu a poté ji prodat jako jeden ze svých developerských projektů. Nátlak se vystupňoval do té míry, že žalobce požaduje na zastupitelstvu městyse odvolání oprávněné úřední osoby z působení na stavebním úřadě. Žalovaný necítí vinu za problémy, které si žalobce způsobil svojí nepřítomností (ve druhé polovině roku 2017 pobýval v zahraničí). Po svém návratu žalovanému sdělil, že dosud nedošlo k dohodě se společností Nad Bílým potokem. Na základě těchto skutečností žalovaný vyhodnotil, že další čas na uzavření dohody je nadbytečný a účastníky řízení odkázal k soudu. Žádné vědomé nečinnosti se žalovaný nedopustil, vždy byl veden snahou řešit věc smírnou cestou.
6. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

III. Ústní jednání

7. Na základě žádosti žalobce ze dne 18. 6. 2018 soud nařídil ve věci ústní jednání na 11. 7. 2018.

8. Před jeho zahájením soud žalobci sdělil, že podmínky řízení o podané žalobě (konkrétně podmínku včasnosti a bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany) považuje za splněné. Informoval žalobce rovněž o skutečnosti, že v rámci přípravy jednání soud zjistil, že usnesením Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 25. 5. 2018, č. j. JMK 72283/2018, sp. zn. S-JMK 118940/2016 OÚPSŘ, byl vedením řízení a rozhodnutím předmětné věci pověřen podle § 80 odst. 4 písm. c) správního řádu Městský úřad Kuřim, odbor stavební a životního prostředí. Citované usnesení nabylo právní moci 27. 6. 2018. K dnešnímu dni tak žalovaný již nemá oprávnění činit ve věci žádné úkony a žaloba vůči němu nemůže být úspěšná.
9. V souladu s poučovací povinností vyplývající z § 36 odst. 1 s. ř. s. soud žalobce poučil, že je oprávněn upravit označení žalovaného na Městský úřad Kuřim, jenž byl od 27. 6. 2018 pověřen vedením řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby a rozhodnutím ve věci. Žalobce i přes poučení soudu o tom, že žaloba směřující proti Úřadu městyse Veverská Bítýška nemůže být úspěšná, byl-li projednáním a rozhodnutím věci pověřen po podání žaloby jiný správní orgán, trval na tom, aby žaloba byla projednána proti žalovanému Úřadu městyse Veverská Bítýška.
10. Soud tedy zahájil ve věci jednání, při němž účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce doplnil, že poté, co Krajský úřad Jihomoravského kraje řízením o dodatečném povolení stavby pověřil Městský úřad Kuřim, jej žalovaný neinformoval o tom, že se ústní jednání dne 12. 6. 2018, na které byl předvolán, neuskutečnil. Nečinnost žalovaného tak podle něj trvá i nyní. Žalovaný k tomu uvedl, že z protokolu o předmětném ústním jednání vyplývá, že se jej žalobce nezúčastnil.
11. Soud provedl dokazování usnesením Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 25. 5. 2018, č. j. JMK 72283/2018, sp. zn. S-JMK 118940/2016 OÚPSŘ, jímž byl vedením řízení a rozhodnutím věci (včetně souvisejícího řízení o odstranění předmětné stavby) pověřen Městský úřad Kuřim. Citované usnesení nabylo právní moci 27. 6. 2018.
12. Dále soud k návrhu žalobce provedl dokazování listinou ze dne 10. 5. 2018, č. j. výst. VB/920/18/SU-K, nazvanou oznámení o pokračování řízení podle § 129 stavebního zákona. Z ní plyne, že žalovaný nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením na den 12. 6. 2018 v 9 hodin se schůzkou pozvaných na stavebním úřadě ve Veverské Bítýšce. Podle přiložené obálky bylo citované oznámení doručeno paní I. Z. dne 16. 5. 2018 (založeno na č. l. 63 a 64 soudního spisu). Důkaz sdělením Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 24. 4. 2017 adresovaným žalobci, který byl přiložen k žalobě a nebyl součástí předloženého správního spisu, soud neprováděl (č. l. 18). Žalobce při jednání sdělil, že na jeho provedení netrvá. Ostatní listiny přiložené žalobcem k podané žalobě jsou součástí předloženého správního spisu, proto jimi soud dokazování neprováděl.
13. K návrhu žalovaného soud provedl k důkazu dále protokol o jednání ze dne 12. 6. 2018 u žalovaného, č. j. výst. VB/920/18/SU-K/P, z něhož vyplývá, že jednání se zúčastnil za společnost Nad Bílým potokem, s. r. o. Ing. M. P. a za žalovaného oprávněná úřední osoba Ing. K. (č. l. 65 soudního spisu).

IV. Posouzení věci soudem

14. Soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o namítané nečinnosti žalovaného.

15. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
16. Před tím než soud přistoupil k meritornímu posouzení dané věci, k naplnění podmínek řízení uvádí.
17. Žaloba byla podána včas, tedy ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy ve věci marně proběhla lhůta pro vydání rozhodnutí. Žádost žalobce a I. Z. o dodatečné povolení stavby byla Úřadu městyse Veverská Bítýška, stavebnímu úřadu, doručena 1. 6. 2016. Lhůta pro vydání rozhodnutí tak podle pravidel daných správním řádem [§ 71 odst. 3 písm. a) tohoto zákona] uplynula dnem 1. 7. 2016. Žaloba na ochranu proti nečinnosti byla podána dne 29. 6. 2017, tedy v rámci lhůty podle § 80 odst. 1 s. ř. s. (posledním dnem lhůty byl 1. 7. 2017).
18. Soud má za splněnou i podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků, které správní řád stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce před podáním žaloby opakovaně žádal o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu (dne 2. 8. 2016, 20. 9. 2016, 19. 10. 2016, 11. 1. 2017, 30. 3. 2017). Přestože Krajský úřad Jihomoravského kraje k jeho žádostem vždy žalovanému přikázal, aby ve stanovené lhůtě vydal rozhodnutí, lze za situace, kdy žalovaný pokyny nadřízeného správního orgánu opakovaně nerespektoval a rozhodnutí ani do samého konce lhůty pro podání žaloby nevydal, považovat podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany za splněnou. Přestože podnětům žalobce bylo nadřízeným správním orgánem vždy vyhověno, nebyla tato ochrana před nečinností účinná a nepřiměla žalovaného k vydání rozhodnutí. Opačný výklad by vedl k odepření soudní ochrany žalobci.
19. Ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
20. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
21. Z předloženého správního spisu a z dokazování provedeného při ústním jednání soud zjistil následující skutkový stav.
22. Dne 1. 6. 2016 požádal žalobce na Úřadu městyse Veverská Bítýška, stavebním úřadu, o dodatečné povolení stavby rodinného domu na pozemku parc. č. x v katastrálním území Veverská Bítýška. Usnesením Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 25. 5. 2018, č. j. JMK 72283/2018, sp. zn. SJMK 118940/2016 OÚPSŘ, byl vedením řízení a rozhodnutím předmětné věci pověřen podle § 80 odst. 4 písm. c) správního řádu Městský úřad Kuřim, odbor stavební a životního prostředí; usnesení nabylo právní moci 27. 6. 2018.
23. Ke dni rozhodování soudu tedy žalovaný Úřad městyse Veverská Bítýška nebyl oprávněn činit ve správním řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby žádné úkony, neboť vedením řízení a rozhodnutím ve věci byl na základě úspěšného podnětu žalobce k uplatnění opatření proti nečinnosti vůči žalovanému pověřen jiný správní orgán – Městský úřad Kuřim. Soud v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014-53, žalobci před zahájením jednání sdělil svůj předběžný závěr ohledně otázky, kdo má být podle soudu v dané věci žalovaným, a vyzval jej k úpravě označení žalovaného a petitu žaloby (viz bod 9). I přes poučení soudu dle § 36 s. ř. s. setrval žalobce na tom, že žaloba směřuje proti původnímu žalovanému – Úřadu městyse Veverská Bítýška.

24. Pokud žalobce i poté, co byl soudem upozorněn na jiný právní závěr ohledně označení žalovaného, označil jako žalovaného správní orgán, který za současného skutkového stavu nemá pravomoc požadované rozhodnutí o dodatečném povolení stavby vydat, nemohl soud jeho žalobě vyhovět. Bez věcného zkoumání její důvodnosti ji zamítl podle § 87 odst. 3 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2004, č. j. 3 Ans 2/2004-60). Výrok, kterým by soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí, totiž může směřovat jen vůči správnímu orgánu oprávněnému vést v dané věci řízení a rozhodnout o ní. Takovým správním orgánem je v současné době Městský úřad Kuřim, nikoliv žalovaný.
25. K výtce žalobce, že mu žalovaný po přikázání věci Městskému úřadu Kuřim nepodal zprávu, že jednání nařízené žalovaným na 12. 6. 2018 neproběhne, soud uvádí, že tato skutečnost nemůže nic změnit na závěru soudu o nedůvodnosti žaloby vůči žalovanému Úřadu městyse Veverská Bítýška (bod 24 výše). Postoj žalobce, který očekával, že žalovaným bude vyrozuměn o nekonání předmětného ústního jednání v důsledku, je pochopitelný a odpovídal by základním zásadám správního řízení (zejména zásadě slušnosti, zdvořilosti a nezatěžování dotčených osob). Z obsahu protokolu o ústním jednání u žalovaného z předmětného dne nicméně vyplynulo, že žalobce se ústního jednání nezúčastnil. Pravděpodobně tak v době konání ústního jednání již byl seznámen s obsahem usnesení ze dne 25. 5. 2018, že vedením řízení a rozhodnutím věci byl pověřen Městský úřad Kuřim, a svoji účast na jednání dne 12. 6. 2018 považoval za bezpředmětnou.

V. Závěr a náklady řízení

26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 12. července 2018

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.